

mende Aar, saa der kun bliver 1 400 000 Kr. tilbage, og det bemærkes yderligere, at de 200 000 Kr. er den Nedsættelse, der falder paa det kommende Aar; der vil følge andre Nedsættelser efter til et Beløb af ca. 800 000 Kr., og disse Nedsættelser vil alle falde paa Opførelsen af den nye Personbanegaardsbygning. Denne Nedsækering, mener jeg, er uforsvarlig, og det mener alle i Aarhus, som har sat sig ind i Spørgsmaalet, baade Byraadet og andre; den Banegaardsbygning, som Byen faar, vil ikke kunne blive tilfredsstillende, maaske knap nok i Øjeblikket og i hvert Tilfælde ikke med den Udvikling, som man kan tænke sig et Par Menneskealdrer frem i Tiden, og naar man skal til at bygge en saadan Banegaard, er det jo naturligt og rimeligt, at man ikke bygger lige for Dagen. Hvor betydelig Nedsækeringen er, vil fremgaa af, at hele Personbanegaarden oprindelig var anslaaet at ville koste ca. 2½ Mill. Kr.; naar man da skærer 800 000 Kr. af, vil enhver forstaa, at det er en meget alvorlig Forandring, der sker.

Jeg finder det ganske uforstaaeligt og i høj Grad beklageligt, at det ærede Finansudvalg, som ellers plejer at undersøge den Slags Ting meget grundigt, tilsyneladende har taget Trafikministeriets Forslag uden at foretage nøjere Undersøgelse og uden at spørge den anden Part i Sagen, Aarhus Kommune, Aarhus Byraad. Denne Finansudvalgets Stilling er i Modstrid med den Stilling, som Finansudvalget har taget til Banegaardsprojektet i øvrigt. Det Projekt, som endeligt blev vedtaget og gennemført, er ikke Statsbanernes oprindelige Projekt, heller ikke den daværende Regerings Projekt, men det var Finansudvalget, Rigsdagen og Jernbaneudvalget, der fuldstændig vendte om paa det; man søgte Oplysninger ad anden Vej, man vilde selv sætte sig ind i Forholdene, og man kom da til det Resultat, at det Forslag, Ministeren den Gang fremsatte, ikke var tilstrækkeligt eller godt. Hvis man ogsaa havde fulgt den Fremgangsmaade nu, tror jeg ikke, denne Nedsækering vilde være blevet foreslaaet, eller at Finansudvalget vilde være gaaet ind paa den.

Der anføres af den højtærede Trafikminister, og det er ogsaa anført af Finansudvalget, at der skete egentlig ingen Forandring med Banegaardsbygningen, hverken med Hensyn til Trafikken eller med Hensyn til den Side, der vender ud mod Publikum; det hele, der var sket, var, at man havde vendt den store Publikumshal om, saaledes at den i Stedet for at ligge langs med Façaden kom til at ligge med den ene Ende ud til

Façaden, og derved blev Bygningens Façade saa meget kortere, at man kunde spare en Etage; man gaar nemlig ud fra — det er i hvert Tilfælde blevet fremhævet —, at naar Banegaardsbygningen oprindelig under Forhandlingerne med Aarhus Kommune fik 3 Etager, skyldtes det Hensyn til Bygningens Proportioner, idet Façaden vilde blive for lang til en Bygning paa 2 Etager. Det kunde naturligvis være fristende at spare 200 000 Kr., naar de blot skulde ofres for Udseendets Skyld, men saaledes er Forholdet i Virkeligheden ikke. Det siger sig selv, at hvis der kun var sket den Forandring, at Publikumshallen var vendt om, vilde Façaden ikke blive forkortet med 30 m. Oprindelig er der lovet Aarhus Kommune en Banegaardsbygning med 100 m Façade; nu bliver dette altsaa nedsat med 30 m; men den store Publikumshal er 24 m paa den ene Led og 33 m paa den anden, og selv om dette nu stemmer med Maalene i den oprindelig planlagte Bygning, hvad der altsaa hævdes, vil enhver kunne forstaa, at denne Forskel paa 9 m ikke kan forkorte Façaden med 30 m, men der skæres yderligere en 20—21 m fra, som der efter min Mening var haardt Brug for.

Det er altsaa ikke den samme Bygning, der bydes os, heller ikke for saa vidt angaar den Side, der vender ud mod Trafikken og Publikum. Forandringen er ikke blot den, at Hallen vendes om, og at der bliver en Etage mindre, men der sker ogsaa store Forandringer for Trafikforholdenes Vedkommende, saaledes at disse efter min Mening bliver i høj Grad utilfredsstillende. Jeg kan ikke tænke mig, at de lokale praktiske Trafikmyndigheder virkelig har givet deres Tilslutning til denne Nedsækering med den Motivering, at den var forsvarlig, og at den Bygning, man fik, vilde være tilstrækkelig for Udviklingen i Aarhus By og Banegaard. Man maa huske paa, at hvis Statsbanerne oprindelig kun vilde have taget Hensyn til, at man alene af Hensyn til Statsbanernes Kasse maatte kunne sælge de nødvendige Billetter og ekspedere det nødvendige Gods, vilde alle Forhandlinger med Aarhus By have været unødvendige; saa kunde man have bygget Banegaarden i det Hul, hvor den gamle Banegaard laa, have lavet Tunneler til Sporene og for Resten ladet Publikum, der skulde benytte Banegaarden, skælde ud over Statsbaneautoriteterne. Men den Gang var man fuldstændig klar over, at der var andre Hensyn at tage, at der var Hensyn at tage til Aarhus By, og Følgen deraf blev, at Aarhus By mod Løfte om den Banegaard, hvis Façade man nu vil